

אלברט בן יצחק יעקב

שחף כספי

אלברט בן יצחק יעקב

שחף כספי

תודות ל

אלכס לנדסברג, ד"ר שאול שטמפר, ד"ר גליל אהרון, ד"ר זמיר שורר,
ד"ר ורד פינסק, דורית בר, חסיה לובצקי, צילה ארד, חווה שנברגר,
שלמה קב הנקי, ולרי מיגירוב, שרון פריימן-סנדרוסי, עדנה לב, אלכס גרינברג,
ענת קוזי, סמדר אלפי, ליהי קשת, ליאורה שני, שלומית סדרס, אסנת ורבר.
יונתו מישייב. כוכבה דנון, יעקב וקסמן. מאיר עוזיאל, אלכס פוקס.

הצילום על העטיפה: אדוארד תואייב

מסת"ב: 965-411-448-8 ISBN:

©

תשס"ב

2002

כל הזכויות שמורות

להוצאה ולמחבר

תל-אביב, רח' בר-כוכבא 29

טל': 5283648

נסדר: "סדר צלם בע"מ" ת"א

דפוס: בני שאול

יהודי יצא מהעיר

"ויהודים יוצאי יפו

פנו ליפו ערף".

נתן זך.

תחקיר עליה: לתא חי יש המשך

דלת ממול. יפו יפה.

לכל יהודי יש ערף...

עורב שחור ויונה יושבים יחד

על מה חושב כל אחד?

כמה זמן עוד תגורי בדלת ממול!

זה יכול לקרות לכל אחד. הנה מבול.

יש לי שמש

כף יְהִיָּה וְלֹא יְהִיָּה יוֹתֵר.
שֶׁמֶשׁ זָרְחָה מֵעַל הַגָּדָר.
מֵה שֶׁהָיָה פֶּעַם — לֹא חוֹזֵר.
מִלֵּב הַפְּרָח קָם בַּקָּר.
יֵשׁ לִי שֶׁמֶשׁ. וְגַנִּי בּוֹעֵר,

חֲזוֹן הוֹפֵף לְמַצִּיאוֹת
שֶׁפְּתִים צְמוּדוֹת בְּתַמִּימוֹת.
יֵשׁ לִי שֶׁמֶשׁ וְיֵשׁ שְׂמֵחָה.
אֲרַכִּיטְקוֹטוֹרָה — זֹו סְבִיבָה
וְהַטַּעַם, אֲנִי זוֹכֵר
אֲנִי חוֹשֵׁשׁ לְשִׁים דְּגֵשׁ.
בְּחִשְׁפָּה. חֶשֶׁן. שֶׁמֶשׁ.

שחף כספי

חשיבות תהומית. גלים כפופים
שחף. ליטורגיה קלה. על אפקים
כתם אדם. שחף. צלילה מגשמת
במשטח נוצץ. ים. קרני אור.
תחושה שהאפק הרבה יותר קרוב.

אני שוכב בסירה. רוצה לחשב.
שחף כספי על מסלול הנחיתה,
נגד הרוח והמישור... ליטורגיה
של להקות — היסטוריה של יחסים,
תנועות הכנף. קצוות שחורים, לבנים.

שחף כספי קוסמופוליט. שיחות פשוטות.
אהבה היא אדמת חמרה וחולות,
מסלול מן הים הכספי עד ים כנרת.
שחף מקנן. אני בסירה שקט.

לשמור

מלים שאינן חמות
מביאות לשנויים קרים.
כנור אדם.
צלו על שערך, צל על העגיל.
ציר העלילה במיתרים.
בין טכניקה לכשרון — תרים.
קטגוריות של היום.
בתם טקס חלוקת פרסים
נוצץ העגיל,
בחפוש אחרי האשר.
להתחמם ולהתקרר.
לשמור.

שעה פנויה

בְּשָׁעָה פְּנוּיָה בְּקוֹר בְּמוֹזְיָאון
כְּמוֹ הַשְּׂבָרִים
הַחַיִּים הָיוּ שׁוֹנִים: כַּעַס, רִצּוֹן
וְזִיוְפִים.
חֲלָצָה בְּחוּץ. וִירוֹס שְׂתוֹפְסִים בְּרַחוּב
מִדְּבִיק.
מִזִּיק.
כָּל בְּקָר, כָּל אֶחָד דּוֹמָה לְעֶצְמוֹ —
שָׁעָה פְּנוּיָה.
הִיא בְּטוֹחָה
שְׂבִימוֹזְיָאון לֹא הִכֵּל אֲמָת.
נִסּוּ לְשַׁכְנַע אוֹתִי, לְהַשְׁתַּלֵּט
נִכְשֵׁל וְחוֹזֵר.
וְרַק דְּבַר אֶחָד נִכּוֹן: תָּמִיד הִיְתָה
הַמְשַׁפָּחָה... עֲנִיָּה וְעִשְׂרָה.

ויברציה של השאלה

הַעֲתִיד — זו תמיד יְזָמָה.
תְּרִיסִים בַּחֲלוֹן, בְּבִקְשָׁה,
אֶל תְּסַגְּרִי. גּוֹפֶן כְּשׁוֹף.
מֵדוּעַ אֶת מִתְחִילָה לְכַכּוֹת?
אֲנִי בַתְּנוּעוֹת סְבוּבֵיאוֹת.
חֶפֶז קְבוּעַ אוֹ זְמַנִּי,
חֶפֶז מְחֻלָּט. וְאֵל תְּרִדִי
לְתַאוּרֵי סֶקֶס... לְגוֹף.
זוֹ וִיבְרָצִיָּה שֶׁל הַשְּׂאֵלָה.
מָה? הַסְּטִיגְמוֹת מְאֹד מְפָרִיעוֹת.
צְרִיף לֹא יְזָמָה אַחַת, צְרִיף יְזָמוֹת.

את יפה מאוד

לא מלמדים איך באמת לאהב.
נעים לנחש, לשבת, לבנות.
את מאד יפה. אנו לומדים לחשב.
אין נשים לא יפות. בעל פשרונות,

עתיד לא תמיד צפוי. להתאהב
רוצים כעת. את יפה. כבישים חדשים,
נסיון מגשם. הכל מתקרב
לשולים. את יפה מאוד. דרכים.

אני ממשיך לפנטז. גלוי חדש,
ששפה כל כך משתנה. לכל עת.
היא בשמחה יורדת לשרש
לנתח רצון. מה את חושבת,

שאת לא יפה? היינו נורא רגועים.
גשוש באפלה בעצם אדיר.
לא היה נכון. סלעים לא אדמים.
יפה... דיאלוג בלתי פוסק כמו עיר.

זה כמו אהבה

אהבה, לקחו אותי לזעק.
זה כמו אהבה
המסבכת. לקחו לצעק,
לצפות לעזרה.
אף אני מאד רוצה לצחק.
ולכל אשה
למסור: "קיים צחוק." זה עמק,
זה כמו אהבה.

לודביג ואן בטהובן

על ראש הפירמידה

עת.

הגורל נוקש בדלת,

אחר פך מסתבך.

לודויג ואן בטהובן.

אופציה לתשלום.

להביא, להפריד,

לחייב לתמיד.

דלת השכן.

סופת שלג

ונשיקה לוחטת,

לא להיות נגד.

גורל, אני לא בבית.

בשר תותחים

כָּל רִגַע כּוֹלֵל הַרְבֵּה
הוֹד ! לֹא חֲשַׁבְתִּי עַל זֶה,
שְׁאַנְחֶנּוּ בְּשָׂר תּוֹתָחִים.

רִגַע, מֵה בְּדִיּוֹק הַקָּשִׁי
לְחֹשֶׁב עַל עֲצָמֵי
בֵּין פְּגָזִים ?

דָּם שֶׁל יוֹנְקִים.
תּוֹתָחִים רַבִּים,
זָרֵם תּוֹקֵפְנִי
וּפְחַד פְּנִימִי.
לֹא מְסַפֵּיק וְלֹא מְסַפֵּיק מְקוֹם.

בְּשָׂר יָרֵק שֶׁל חִילִים.
אֲנַחְנוּ פְּתֹאֵם נְחֹשְׁפִים.
הוֹד ! מְפַעֵל חַיִּים.
מְלַחֵמָה וְשִׁלוֹם.

בְּסוּף שׁוֹלְחִים בְּפִקּוּס בְּרָכָה,
נִגְמְרָה ... הַמְּלַחֵמָה.

שגרה

האמת נרדה. וקורה
שנביאי הזעם צודקים.
שגרה. ריח של ים זה לזה.
כלם רוצים להרויח
אחר כך קמטים, על המצח.
שגרה לצאת מהמסתור
בתלבשת ארפה ארפה. מרגיש —
כונה רגילה כמו נר.
צריך תשתית לרוטינה.
גם לרוח צריך שגרה.

אגיד

אסימטריה של ענפים תסביר
נגינת פסנתר המסתורין.
ללחן הזה יש מלחין ומחיר,
יש בו דו-קיום ואזון עדין
של כחות. אחרי האכזבות
במקום אהבה,
צבע של דולרים, צליל של מלשין:
"פסנתר לא יגלה וחבל לנסות."
זה סוד מקצועי של מאמין.
לא זוכר כמה צריך להתנצל,
אגיד שזה קצת נחמד — מאד קרוב
לענפים לשמים. אגיד שזה טוב.
וקהל התאסף, מלא את האולם.
אגיד לו: "שמע דבורים של פעם
על אהבה." כן העקר מה שהיא עשתה.

ומי הבא בתור

אלמגים לבנים מתים לאט.
הרס בדור הארץ. התחממות.
שמלה דקה נוצצת.
ארבעה קירות משנים פורמט,
שפת הצפרים, שקט.
בגנום המלא, קירות ואקט.
בתוך צנורות סתומים ברציפות
היה עוד יום הולדת.
מדוע מגיעות לכם מכות?
גגות. חיות בכלוב. ארבעה קירות.
ומי הבא בתור? בעת.
אלמגים לבנים מתים לאט, לאט.

היא נענתה לי

זה תלוי את מי שואלים. שואל.
היא נענתה לי בלי גחמה. מוט ארץ
בצדו העליון על חבל
דלי מהבאר כמו זוחל.
"אדון תשטה!" — בקשה. הדלי להפוך
צריך. שותה. צל מהמקל
פתאם נופל. גמל מתחיל למשך
את החבל ומתקרב הצל.
מים. טפות. מה קרה? אני נבוך.
איך לשקל אהבה?
כל מבט הוא ראשון,
וכדים ריקים. גם היא נבוכה
במטמורפוזזה.
והפל דמיון
לא אחרון. היא נענתה לי בלי גחמה.

תבואי עוד

תבואי עוד. בקר יבוא.
בלי מסר,
בקר לא רוצה לקפא
בחדר.
היא אשה כזאת, יפה.
אמרה: "לא!"
תבואי להסתדר.
שוב, הבה!
ישן באגרטה זר
בלי עניבה.
גם אני... היא בלי שמלה
בשעות
הראשונות — ראשונה.
תבואי עוד.
וביוגרפיה שלך —
מפגש ראשון מברך.

רציתי

מְרַחֵקִים הוֹפְכִים אוֹתָנוּ לְשׁוֹנִים.
גַּם מְרַחֵק יְכוּל לִהְיוֹת בּוֹטָה. בְּגִרְעִין הַקֶּשֶׁה
יֵשׁ חֵלֶק נְחָמָד.
בְּאִמְבֻטָּיה
מִבֶּט בְּתוֹךְ מִבֶּט.
חֲשַׁבְנוּ עַל עֲצָמָנוּ שְׁעוֹד
יִהְיוּ לָנוּ עֲלִיּוֹת וּמוֹרְדוֹת —
קִשְׁקוֹשׁ אֶחָד.
סְלֵם יַעֲקֹב, מְדַרְגּוֹת קִהוֹת.
מָה שְׁמַצָּאת. אֵת
הַכֹּל רְצִית לְשִׁנוֹת, מִקְצָה אֶל קֶצֶה
בֵּין חֲזוֹן לְמַצִּיאוֹת. וְגַם אָנִי. רַק לֹא מְנַסֶּה.

לא רוצה חלוקה

לא אֶהְבֵּתִי
חם, רַעַם וְהַמְתַּנֶּה.
חֶמֶר נוֹזֵלִי,
גַּז, צוּרוֹת, גְּלִי קְרִינָה.
בֵּין עֲנָנִים
אֲנִי מְגַלְגֵּל תְּחוּשָׁה,
שׁוֹמֵמֵתִינָה
שָׁם תְּרוּיָה כְּפוּלָה.
אֶהְבֵּתִי
פְּרָחִים וּמוֹזִיקָה,
הַתְּגוּבוֹת בְּגוּפָה.
לא רוצה חֶלְקָה.

אש באמצע רחוב

סוד קשור לשאלה. קשור עקיף.
מסתובב במכנסים קצרים
ילד. זוכה כל שנה, כל אביב.
רואה מבחוץ את הצפרים.
מתברברת האמת. להקשיב.
הוא לא חשב על מי ששלח אותה.
אש באמצע רחוב. עץ נצרב בוכה.
ילדים לא שיכים לשדה קרב.
אכזבה שלא זכתה,
לקחה את הילד, סוד ושאלה.

בשעות הקטנות של הלילה

נשברים ונושרים עליהם... כלם.
עלילה. רגלים בנעלים.
אזרח קטן או שנים.
שעות. קטיף הבדבנים. ופעם
עלבון חדש. ללא לחצים
צומחים הצמחים בתחתית האגם.
עונת הרחצה. להזדהות עם הזולת
גם לו יש נעלים, זפרון ויש יד.
בשעות הקטנות של הלילה מה יקרה שם?
לנשם אבק — סכנה.

לאחותי אלבינה

אירופה וצפון אמריקה קופאים בקור.
כעת באוסטרליה קיץ.
זרקו את סלסלות השי, אבל יכלו לשמור.
אירופה. חזיבים לשתות מיץ.
דיר עזים. חלב מעבירים בכדים.
תקרות עץ גבוהות מגנות
מקר.
שמש זרחה. פתיחה כזאת,
מביכה. אם נתן לעצור. פרחים טריים
נשארים, ברחובות לא חמים
פסטורלית ורגועה
בשמים אהבה.
מה היא מתכננת לעשות על כדור הארץ?!

מחבת ברזל

מחבת ברזל. אש. לזהט פתור.
בעולם פרטי, אישי,
יש משברים קשים יותר.
להביט במראה מה, מי...
גברים לא פרטנרים בלדה,
מתעלפים... במטבח — בן. תקנה.
עולם סגור. למה שם אחר?
שם מרגיע, מאד עוזר.
שמן. טגון על האש. גזר.
מחבת מברזל. שולים לא גבוהים
וידית ארקה. יש תמיד קשר
בין חלשים לחזקים.
לזלל. למה אני בחירתך?
וטפות אופטלגין במדף.
את מבשלת לי במחבת ברזל.

מאיפה הצורך הזה

שום דבר אנושי אינו זר לי
אך גם לא קרוב במיוחד.
דליה רביקוביץ.

סְתוּ בְנֵי יוֹרֵךְ עִם מְעוּטִים לֹא מְזַדְדָהּ. שָׁה!
סְעֵי מֵהָר, הַצִּלְחָה אֶפְשָׁרִית.
סְתוּ צְרוּד.
קְרוֹב, רְחוֹק. בְּקוּר חוֹלִים. מִתֵּן צְדָקָה.

בְּעֶרְפֶּל הַגִּלְגֹּל תַּחַת הַשְּׁלוּלִית. סֶלַח! סְלִיחָה!
הַמּוֹנִית מְשַׁרְתֵּת כָּל עָרֵב.
עִיר פּוֹרַחַת, יֵשׁ חֲנִיָּה, בְּלֵב.
אָכֵן שָׁפָה. בְּנֵי אָנוּשׁ. רְצוֹן לְהַצְלִיחַ.

נְחֹשֶׁת שֶׁל גֶּשֶׁם. אָנוּשִׁי. בְּטוֹן, זְכוּכִית.
הַכֹּל עֲשׂוּי לְהַתְמוּדָד שׁוֹב עִם
מְרַחֵק שֶׁל כְּמָה קִילוֹמֶטְרִים.
תְּנוּעָה, תְּאוּרָה. הַכֹּל אָנוּשִׁי בְּמוֹנִית.

לֹא הִיָּה שׁוֹם צְרוּךְ נֶפֶשׁ לְהַתְחַבֵּר.
שׁוֹם דְּבָר לֹא זָר. לֹא זָר בְּמִיָּחָד.
מְשֻׁהוּ קְרוֹב. אֲבָל אֲנִי לְבָד.
מֵאִיפֹה הַצְּרוּךְ לְטִיֵּל, לְדַבֵּר?!

אישה שמנקה

הנייר הוליד רק נייר.
נתן זך

אחרי הבזקים של שמש, לכמה שניות
היא שוב נעלמת.
מה הכי חסר לה! ? אבק. נדפדף בנירות.
דלת מחברת,
אשה מנקה. חלב ודפים.
עוד כמה פרויקטים
כתובים ולא כתובים.
שדה חרוש, נירים.
נר גלוי ונסתר. מכתבים.
פעם אנו עדים.
שרידי הכח בלבם של הזוחלים.
התעלמות. אנשים שונים.
מלדה.
ואגו עצום הוליד מה?
יער, סוסים, מרפכה. פונה היתה
לחטף את הנר ולכתב מלה:
"אהבה" — כמו שאשה מנקה.
כך לכתב, בלי הלדה.

כלפי

יש לנו רגע,
רצון לשמע.
יש לנו תחיה.
לא מתאים לך — לא נורא. את יפה!
כמו איטליה,
כמו אנגליה...
אדקלם מול העולם. אשת חברה
בבשת פנים.
לתבע תזונה —
אבסורד, תופעה,
משום שיש דחיפה פנימית:
כלפי תפישות,
כלפי רוחות,
כלפי סבלנות,
כלפי הסבוי...
וכלפי וכלפי.

פמיניסטית שלי

חלוק ונעלי בית נוצצות.
בתוף אקוריום דג. מי אנו?
ומפלחן תולדות פוכבים גדולים.

אחד ואחת לא תמיד — דו.
חסרי מזל. שנים הם. פמות.
לקסיקון מגרה מאד. היו.

את רוצה לנהל את המציאות.
תמיד התנגדנו. פמיניזם. אין סוף.
נקבל את הפאב והשליחות.

נשיקה באויר דומה לעוף.

את נגד שגרה. את רוצה לרצות
לקרא פרגמנטים, פסיפס של נוף,

פמיניסטית שלי.
עוד נשיקות?

אורגזמה ראשונה

שְׁמָלָה צְמוּדָה, שְׁחוּרָה. הַשְּׁלָכוֹת.
לֹא יִכּוֹלָה לְזוּז. רוּצָה?
אֲנִי לֹא מִבִּין אֶת הָאֵמֶת.
יֵשׁ לָנוּ בְּשָׁלוֹת, תְּבוּנָה.
טְרַחֲנִית. אֶת נוֹהֲגֵת לְבָנוֹת
בְּטָפוֹת זְעָה מְתוֹקוֹת
אֶת הַצִּיר. בְּגָדִים שְׁקוּפִים. דְּחִיפּוֹת.
אֲנִי מְלֻטֵף בְּעֵדִינּוֹת,
רְגֵלֶיךָ הָאֲרָכוֹת, יָפוֹת.
וְעַל הָעוֹר הַמּוֹן טָפוֹת.
הֵיכָרִים צְמוּדוֹת.
צְבִיטָה קְלָה. זוּ רַק הַתְּרַגְּשׁוֹת.
עֵינַיִךְ מְלֹאוֹת תְּשׁוּקָה —
זוּ אוֹרְגְּזָמָה רִאשׁוֹנָה.

ליום אחד

חילים יום אחד
התפשטו, התחפשו אותו יום
לליצנים. יצאו לרחובות
משחררים לגמרי. סביב השעון
מה שיבוא קדם... בוא לזפות!
כבר עשו חשבון, כבר היה חזון,
משהו מפיס. במקום מדים
בגדים מוזרים וצעקה:
"גם לשמח צריכים חילים".

נולדתי

נולדתי להיות עדין.
נתן זך.

קורת גג חמה — מקום פיזי.
הגג לא רואה אותי.
כמו גג עדינות מכסה את גופי.
נולדתי. אני מקנה שאת תדעי,

לך קשה להבין את תשובתי
באור ירח, יש לי שתי פנים.
אני מתקן לתלית כבסים.
אוקי! נולדתי כזה

סגור עם עצמי. והכל עולה לי
עשרה חבלים כפולים בליקה
את כלי. כך אני מחליד כל עונה.
נולדתי עדין. עמוד שדרה,
חזקים וענישה. מתקן
מברזל, בתוכו היומן.

לרחם

איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

נתן זך

עץ. מכנס. אינו נעלים.
כובע ברט ורד-ירק.
איפה שהייתי היו עצים.

נעלים גבוהות. פתאם
העולם — שדה, שבו חיים.
שמענו שיהיה שלום.

היא הייתה בטוחה. גם אני,
גם העצים. מצד אחד
יש נסיון לפגוע בי,
ובכל אחד ... זו כמעט
תחרות של אהובים

מצד שני זה מקום שאף
מרשה לי לרחם, כמו
עץ השדה, כמו אהבה.

זהות אישית

נִילוֹן כְּאֵלוֹ רוֹצֵה לְבָרַח.
מִתְחַים מְגִיעִים מְרַחֵק
לְזֵהוּת דְּבָרִים. גּוֹף פּוֹרֵחַ.
מֵהוּת דּוֹחֶפֶת לְזֵהוּת. מְתוֹק.

גִּדְר חִיָּה בְּגִבָּה מְטָר. רוֹחַ.
שִׁיחָה לֹא וְרַבְלִית, דִּיאָלוֹג.
לְהִיּוֹת נֶאֱהָב. הַכֵּל בְּמַחַ.
דְּבָרִים שֶׁהֵיוּ נִסְתָּרִים עֲמֵק.
רְצוּעוֹת נִילוֹן בְּצִדֵּדִים וּבְחִזִּית
רוֹחַ מְרִימָה. LOOK. זוֹ זֵהוּת אִישִׁית.

בעד

יש בָּנִים. לא צָרִיךְ יוֹתֵר מִזֶּה.
יש ספור של כְּבוֹד:
בֶּן שְׁלֹא חָטָא — בְּנֵי. וּמְרֻצָּה,
שְׁאֲנֵי הַיְסוּד.
הוא סֵפֶר, שְׁלֹא נִכְתָּב, אֶךְ קוֹרָא.
וְיֵשׁ בוֹ אֲנֻטִּיפּוֹד:
גְּנִים שֶׁל אָב, אָבוֹת, אֶךְ מַח שׁוֹנָה,
חֶסֶד שֶׁלּוֹ וְסוֹד.
וְאֵין לִי סֶפֶק — עוֹד מְדַרְגָּה אַחַת.
בֶּן שְׁלֹא חָטָא — בְּנֵי. וְהַכֵּל בְּעַד.

לא מספיק

יש חֶשֶׁק וְיֵשׁ הַכֵּל... וְלִפְיָךְ:
בְּנִים מִפְּרִיעִים כָּל הַזְּמַן לְבָנוֹת.
גַּם אֲנִי רוֹצֶה לְהַפְרִיעַ לָךְ.
וְעַל הַמַּפָּה שְׁלִי כָּל מִינֵי שְׂאֵלוֹת,
לְחַזֵּר לִילְדוֹת, לְרִצּוֹן מְגוֹחֵךְ.
לֹא מִסְפִּיק לְרַגֵּעַ, אֵין מָה לַעֲשׂוֹת!
לֹא מִסְפִּיק לְשַׁמֵּעַ וּלְהַשְׁמִיעַ.
שְׂכַחְנוּ הַכֵּל. וְזֶה מִפְּרִיעַ.

לא פלא

גוֹרֵל מְכַתֵּיב שִׁיר עַל נְשׂוּאִים.
שִׁיחוֹת אַחֲרוֹנוֹת, הֵן גַּם רֵאשׁוֹנוֹת,
לֹא פְּלֵא! לְשִׁמוּעוֹת יֵשׁ אַחֲרָאִים.
אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ לֹא פָּחוֹת.
אֲנִי אוֹהֵב לְמֵרוֹת הַנְּמוּקִים,
וּבְלִי תְּמִיכְתָּךְ גּוֹפֵי נוֹפֵל,
בֵּין הָעֵקֶר לְטָפֵל.
וּמִשְׁהוּ אִישִׁי, נוֹגֵעַ לְכָל אָדָם.
לֹא פְּלֵא! פְּלֵא לְשִׁיר בְּשִׁפְתָם.

חג

צדיק לבוש ג'ינס ישן,
חלצת טריקו לבנה
אוכל בכיף את המן
ובאבדן הצדקה.

קשה לנחש, היו לי גם
דמעות ועיפות.
צדיק אחד בסדום
המון שמחות, הזדמנות.

הוא דבר אתי לאט.
על נעלי ספורט ישנות
עם חורים, אבק.
היום חג.

הכל נקי

רוח — אַנְמִיָּה שֶׁל הַמְדָּבָר.
לְנוֹחַ. סְפוּרִים שְׁלָמִים. אִשָּׁה בּוֹכָה.
הִיא אָמְרָה לִי: "זוֹ קָרְבָּה. קוֹרָה."
הַכֹּל קוֹרָה נוֹרָא מֵהָר.
קָרְנָבָל צְבֻעוֹנִי. מִשְׁפָּר.
יֵשׁ עוֹד אֶפְשָׁרוֹת לְעִמּוֹת אֲזוּרֵי
בְּגָלָל אִשָּׁה יָפָה שְׁבוּכָה.
יְהוּדֵי — אֲנִי. וְהִיא עֲרַבְיָה.
הַכֹּל נָקִי. בִּינֵינוּ מְדָבָר.

מבוכה

מִי אֲנִי? כָּלֵב נֶבֶח:
חֲמָמָה.
מְבוּכָה.
אֶהְבָּה.
גְּלִים בַּיָּם הַמְּלַח.
רוֹצָה עוֹד...
שֶׁהִיא תַּגִּיד בְּדִיוֹק:
"מִי אֲנִי."

FOR JOSEPH BRODSKY

THERE IS A GULAG ARCHIPELAGO

DEREK WALCOTT

גולאג. איך זױ נגמר? לא נגמר.
רופא. חיל. משורר. אי אפשר לומר:
"יש דאגות שעזבנו."

איום של אנשים קרובים מאד מפחיד.
הוא היה, כשהיינו ביחד רשמית
ולא חפשנו אשר. היה תפקיד...

תמיד היו קיצונים. מי שמגלה
את הקו שנגמר. אחר כך לא מודה.
בגולאג לא עברי — חשוב עתיד, הנה.

אנה אחמטובה

לרחל

מה קשה לעשות?
לבנות בית בלי קירות,
גם הסוף ידוע מראש...
רחל ואחותה
אנה אחמטובה
והספר הקדוש.

מה קשה להבין?
איך לפגוש בחיים
רב... שמאמין בפרויד,
באהבה.
לא רחל. לא אנה.
זכו ואבדו פדי ללמד.
איך לכתב על... לחיות.
גם לי... אנה אחמטובה אחות.

אם את אוהבת עוד

עומדים מול הדוכן,

שומעים אמירות:

"אין צדק!"

בשמש קיץ נגבית

המזגן עובד בדחיפות קלות.

תגירי: "אהבה. אפשר,

לי חס." — רק אם את אוהבת עוד.

רציתי

רציתי לראות את הרוח
תזוזה באויר. להבין
למה את רוצה לנצח
אהבה אחת. רבים
חשים רגשות מעורבים.
ראיתי כמה חלדות בתחנה מזנחת
שנדרסו... באהבה יש רצון לחיות.
את ממתנה בעצבנות. ואת צודקת...
לא ממהר. רואה רוח. תחנה. רגשות.

תמשיך

עבדה, למעשה אקט.
סיר בתוכו מצפון מלא.
אני לבד. סירה — כלי.
פוחד לעשות רע...
אומרים: "הוא לא נכון."
ושומע: "לא נכון,
זה לא נכון. לך תמשיך."

קולך

קולך לא קרוב. כל אחד וגם את רחוקה.
מתפרק רקוד. רקדן בלי רקדנית.
שוב קריאה באויר: "מסבת פרדה!"
היו תגובות בקול: "קרה מה שקרה!"
קולך על רקע שממה, בלי שמלה.
דור אחד — זה עבודות. קל לך מתוקה.
לא כל אחד יחיד. אחד בלי אהבה.
את אומרת לי אמת בקלות: "זאת דבה.
ולא נדבר על עלילה שלפתע מתחילה."

עיר במדבר

גָּמַל וְנַחַל בְּלֵי מַיִם. חֲמָסִין...
גָּמַד מוֹכֵר גְּלוּיּוֹת לְתִירִים.
כָּאֵן כָּל הַחֹבוֹת שְׁלִי — זֶה תִּקְיִן.
וּבְדוּאֵי אָמַר לִי: "שְׁלוֹם מֶר." —
אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְשִׁתּוֹת, לְשִׁבְעַע,
הַשֵּׁם, תֵּן בְּרָכָה לְעִיר בְּמִדְבָּר.
הָעִיר שֶׁל אָבָא שְׁלִי — בְּאֶרֶץ-שִׁבְעַע.

ריח של ורד

ריח. ורד — חן, לא רצוי להיות רוזן וגם שקרן.
חמשה עלי גביע, וחמשה עלי כותרת.
כל פעם פורחים ורדים בערב בצבע ארגמן.

חזורים לרומנים לשרד, ולא רק שם יש תשובות.
נמלים עובדות לא קשה. הן עובדות כל יום מתדש.
ורח חדש משנה לשנה. על המדרגות היו תגובות.

חיפה

יורה ומלקוש. שונים בזמן.
נמל, אגיה, כמו בעולם הגדול.
אני עומד בין גשמים כף היד של רקדן.
אחד אמר, שרק הצניעות כאן בזול...
מי יודע לתקן את הנזק הקבוע?
נמל, אגיה... עדיף לחזור לחיפה.
ובין הטפות השונות לנצח עם התפלה,
שלא תקום סדום, במקום עיר של אהבה.

יותר מהיום

צפון

בשבילי רק סיביר.

אכלתי שלג — ראיתי שמש.

מזרח — שירים שלי,

שתופסים מערב,

דיקנות, קיץ חם.

...יותר מדבר

יותר מהיום... עיר,

דרום.

איפה שלמה?

בחלל המדרגות... קומות למטה, למעלה נס.
ככה זה. נזיפה, הדברים הקשים, אנו חשים.
בזיון רודף בזיון. פסגות פצוצים, רכס.
כלם מתפללים לדולר, אמונה — הפרנסה.
טרם נקבע פסל. איפה אתה שלמה המלך, איפה?
אני רוצה להדליק מיליון גרות, איפה שלמה?

ברזל ופחד

לפתח עינים לחיות בין שוים.
שעות ספורות אל חפש
אני כבר לא מחזיר. אני לא אסיר. פולט.
רק מנסה לצעק באהבה אל הנפש.
אזקים — טבעות מברזל. איפה חפש?
בטעות זה הרבה. בית חם, אבל אני בחצר.
אני שונא צלילים של ברזל בתוף גשמיות.
ואני מנסה לחשב על שיר ערש, על אשה.

רדיו

לא קבלתי משכרת!
שוב אני פּרִיר... קשה.
חסר צדק כפול
גשם, קר באוטו...

פה מלא רק וסגור.
מינוס בבנק, משפנתא.
בתאום שיר של שרל אַזנאבור!
זמר שר על אהבה.

פילגש

הַכְּלָלִים מִשְׁתַּנִּים וְאֲשֶׁר רוֹצִים לְעַקֵּל.
גוֹרָמִים שֶׁל צֶעַר: הַזְדַּמְנוּת, תְּמִימוֹת.
לְחַגֵּג לְפָנָי, לְחַגֵּג אַחֲרַי, אוֹ לְהַתְנַצֵּל.
אֲשֶׁר עֲכָשׂוּ — חֲלוֹם, צֶעַר — מְצִיאוֹת.
הַחַיִּים בֵּית הַסֵּפֶר לְהַכֵּל. חֶסֶר תְּמִימוֹת.
רוֹצְחִים צְרִיכִים לְהַתְפַּרֵּס. נְכוֹן פִּילְגֵשׁ,
צֶעַר וְאֲשֶׁר עוֹמְדִים עַל מִשְׁמֵר הַחֹפֶשׁ.
עַל אֶחָד מֵהַדְּבָרִים, אֲשֶׁה לְעַמַּת בּוֹשָׁה.
בְּרִטוּרִיקָה גִּסָּה: אֲשֶׁר, צֶעַר. בְּבִקְשָׁה!

סדר השירים

27	אורגזמה ראשונה	3	יהודי יצא מהעיר
28	ליום אחד	4	יש לי שמש
29	נולדתי	5	שחף כספי
30	לרחם	6	לשמור
31	זהות אישית	7	שעה פנויה
32	בעד	8	ויברציה של השאלה
33	לא מספיק	9	את יפה מאוד
33	לא פלא	10	זה כמו אהבה
34	חג	11	לודביג ואן בטהובן
35	הכל נקי	12	בשר תותחים
35	מבוכה	13	שגרה
36	for JOSEPH BRODSKY	14	אגיד
37	אנה אחמטובה	15	ומי הבא בתור
38	אם את אוהבת עוד	16	היא נענתה לי
39	רציתי	17	תבואי עוד
39	תמשיך	18	רציתי
40	קולך	19	לא רוצה חלוקה
41	עיר במדבר	20	אש באמצע רחוב
42	ריח של ורד	20	בשעות הקטנות של הלילה
43	חיפה	21	לאחותי אלבינה
44	יותר מהיום	22	מחבת ברזל
45	איפה שלמה!	23	מאיפה הצורך הזה
45	ברזל ופחד	24	אישה שמנקה
46	רדיו	25	כלפי
47	פילגש	26	פמינסטית שלי

עיר במדבר

גִּמְל וְנַחַל בְּלִי מַיִם. תִּמְסִין...
גִּמְד מוֹכֵר גְּלוּיּוֹת לַתִּירִים.
כָּאֵן כָּל הַחֹכּוֹת שְׁלִי — זֶה תְּקִין.
וּבְדוּאֵי אָמַר לִי: "שְׁלוֹם מַר."
אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְשַׁחֲוֹת, לְשָׁבַע,
הַשֵּׁם, תָּן בְּרָכָה לְעִיר בְּמִדְבָּר.
הָעִיר שֶׁל אֶפְא שְׁלִי — בְּאֶרֶץ־שָׁבַע.

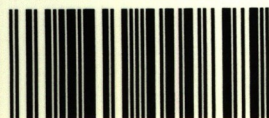
אלברט בן יצחק יעקב, בעל תואר מוסמך בספרות ובלשנות רוסית עלה לישראל ב-1993 והתאהב מיד בשפה העברית. שירתו העברית מקורית ומיוחדת. התחביר שלה, המושפע מן התחביר השירי הרוסי, מקנה לה חן ורעננות לא רגילים. נושאי שירתו אוניברסליים ולוקאליים כאחת, ומשתקפים בהם חן התרבות הרוסית העשירה והן המציאות הקשה של חיי העולים בעיר מגוריו באר-שבע.

"שחף כספי" הוא ספרו השני הרואה אור בגוונים. ספרו הראשון "כוס הפוכה" (2001) זכה לתגובות נלהבות במיוחד מפי אמנים שהתוודעו אליו בערב שהוקדש למשוררים עולים. הנה שתיים מהן.

"תודה לך על שירי 'כוס הפוכה'. לולא מאיר עוזיאל לא הייתי מגלה אותם. עתה, משגילי, התלהבתי. אתה כותב: 'רוב הצבעים לא רואים. יש עוד אלף'. אני מקווה כי השירים שאינם נראים בספר זה, עוד יופיעו בספרך הבא..."

דן כנר — קריין

"השירים של אלברט מרגשים ומפתיעים. מצאתי עצמי חוזרת וקוראת בהם שוב ושוב, כשבכל פעם אני מגלה משהו חדש. הרגשתי כמו ילדה מול ארגז מרי פופינס גדול וכל פעם שהכנסתי יד העליתי צעצוע חדש." אודיה קורן — שחקנית

0 00860000089 5
דאנאקוד 86-89